

Songs on the Mahabharata: “Rockmuziek is passend voor het weergeven van innerlijke demonen”

door Stijn Theus

donderdag 26 november 2009 07:28

Vandaag gaat er een experiment van start in de vervallen loods van de Antwerpse [Scheld'ape](#). 'Songs on the Mahabharata' is een visueel concert over u, maar ook over een strijd tussen grootmachten en de strijd in de mens. Bij het horen van 'visueel' en 'rockconcert' werd onze nieuwsgierigheid geprikkeld om op nader onderzoek uit te gaan en de bedenkers van het experiment aan een verhoor te onderwerpen. Stefan Wellens, de bezieler van het stuk, en Jo Jochems, de acteur, waren bereid hun pauze tussen de repetities op te offeren om enige klaarheid te scheppen rond hun experiment.

Stefan Wellens: Wel, we vertrekken van een rockconcert dat wordt opengetrokken naar een theatrale voorstelling. We hebben een heleboel objecten die we door de voorstelling heen maken en waar we dan zelf mee beginnen spelen. Op die manier wordt het heel visueel.

Waarop is het stuk gebaseerd?

door Stijn Theus

donderdag 26 november 2009 07:28

Stefan: Het is gebaseerd op de Mahabharata, een Indisch epos van 3000 jaar geleden dat ongeveer 18 boeken vult. Het is een oud verhaal dat over 2 families gaat, die niet anders kunnen dan zichzelf beginnen uit te moorden. Nu, we hadden al vrij snel door dat we onmogelijk over alle personages konden vertellen. Met meer acteurs kan je dat eventueel wel doen, maar wij hebben ervoor gekozen om dat vanuit het standpunt van één persoon te doen. Iemand die intern een oorlog met zichzelf uitvecht, wat het qua inhoud vrij intiem maakt.

18 boeken? Heb je die dan allemaal gelezen?

Stefan: Doorheen de jaren zijn er gelukkig een aantal samenvattingen van gemaakt. Het vereist natuurlijk heel veel research, maar gelukkig was er voor ons al veel onderzocht. We moesten dus niet al die boeken gaan lezen, maar we hebben de teksten wel. Die worden trouwens doorheen de voorstelling geprojecteerd, maar vrij snel zodat je het niet echt kan lezen. Zo verwijzen we naar het feit dat het allemaal wel echt gebaseerd is op een bestaande tekst.

Hoe vertaal je die tekst dan naar theater?

Jo: In mijn verbeelding speel ik één persoon met een persoonlijkheid die verschillende facetten heeft.

door Stijn Theus

donderdag 26 november 2009 07:28

Stefan: Die persoon wordt doorheen de voorstelling door de visuele dingen die we doen, meer en meer geconfronteerd met zijn eigen demonen. Die demonen komen in verschillende vormen en hij reageert daar altijd anders op. In die zin brengen we de verschillende hoofdpersonages van het originele verhaal op de voorgrond.

Jo: Een aantal personages bereiken een punt in het verhaal waar ze heel menselijk worden, omdat ze twijfelen of ze kwaad zijn bijvoorbeeld. Die momenten hebben we er uitgepikt. In de mythe gaat het vaak over helden, halfgoden en goden, maar daar konden we niet echt iets mee doen. De menselijke momenten waar het heel moeilijk wordt een held te zijn, die wilden we eruit halen.

En de muziek, wat doe je daarmee?

Stefan: We hebben een aantal echte songs gemaakt over bepaalde thema's van de Mahabharata, zoals dat 'held willen zijn'. Er is ook een nummer over iets zo hard willen dat je vergeet wat liefde is. We hebben de thema's, die ook in rocknummers of popsongs bezongen worden, apart gezet om zo een verhaallijn te creëren. De rocknummers vormen op die manier de rode draad doorheen de voorstelling.

Jo: Als je een verhaal vertelt over iemand die met zijn eigen demonen vecht, is rockmuziek wel

door Stijn Theus

donderdag 26 november 2009 07:28

toepasselijk om dat te laten voelen.

Valt het mee om muziek met acteren te combineren?

Stefan: Je moet constant op elkaar afstemmen en dat is nu net het experiment. Er moet voldoende ruimte zijn voor Jo als acteur en het publiek moet het verhaal kunnen volgen, zodat de muziek ook zijn plaats krijgt. We zijn constant op zoek naar een balans tussen die twee, en dat is niet altijd evident. Soms gaat dat meer de muzikale kant op, op andere momenten is het meer tekstueel en helpt de muziek bij het creëren van een sfeer.

Jo: Het is wel zo dat muziek en spel op hetzelfde niveau staan. Je kan niet zeggen dat het ene het andere begeleidt. Het is echt ‘muziektheater’. Muziek is een even belangrijke speler als de tekst.

Wiens idee was het om rock met theater te combineren?

Songs on the Mahabharata: “Rockmuziek is passend voor het weergeven van innerlijke demonen”

door Stijn Theus

donderdag 26 november 2009 07:28

Stefan: Het idee komt van mij. Ik wilde al lang iets met een rockbezetting doen in theater. Ik ben zelf een gewone muzikant en werk al lang voor theater, maar heb zelf nooit echt iets gemaakt. Toch zeker niet in die stijl. Daarbovenop wilde ik altijd al iets met dat verhaal doen. Ik ben dan naar Jo gestapt met de vraag of hij het zag zitten om daaraan mee te werken.

In welke taal wordt er gespeeld en gezongen?

Stefan: De gesproken tekst is in het Nederlands, maar de songs worden in het Engels gezongen. We wilden gewoon liever in het Engels zingen. Dat loopt soms ook door elkaar: er zijn flashbacks naar de songteksten, en dat gebeurt dan weer in het Engels.

Het klinkt allemaal vrij dynamisch en experimenteel. Wordt dat voortgezet in de voorstelling zelf, of wordt het echt iets concreet en ingestudeerd?

Stefan: De vorm op zich zal strak zijn, maar wat je gaat zien is vrij experimenteel. Muziek en spel lopen constant door elkaar, we breken soms zelfs ons eigen nummer af om over te gaan in iets anders. De uitvoering zelf zijn we nu met de repetitie heel strak aan het maken.

Songs on the Mahabharata: “Rockmuziek is passend voor het weergeven van innerlijke demonen”

door Stijn Theus

donderdag 26 november 2009 07:28

Jo: De gesproken tekst is in principe heel concreet. Ik vertel korte verhaaltjes over mijn gevoelens en twijfels. Je moet nooit te ver nadenken om te snappen over wat het gaat. Dat mag natuurlijk, maar iedereen zal zeker kunnen volgen.

Stefan: De objecten en de muziek wordt echt gebruikt om wat we vertellen kracht bij te zetten. Niet zozeer dat die op zich nog een betekenis hebben.

Waarom hebben jullie deze vervallen loods van Scheld'apen gekozen als decor?

Stefan: We spelen vooral rauwe rock, en daar past deze ruimte perfect bij. Het is een volledig kale, bijna op instorten staande ruimte en dat past helemaal bij de sfeer. We willen deze ruimte zelf zo weinig mogelijk geweld aandoen, met misschien hier en daar wat aanpassingen. We gaan zelf wel heel proper aangekleed zijn in chique kostuums. Eigenlijk willen we zo onze eigen illusies maken om die daarna weer af te breken.

[Tickets en info op !\[\]\(10f8862fc183b400327470ea85afe9ae_img.jpg\) http://despiegel.wordpress.com/](http://despiegel.wordpress.com/)